LƯỢC TRUYỆNTIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (4)

Truyện Tiền Thân Đức Phật (Túc Sinh Truyện)

Trang Nhà Quảng Đức, Melbourne, Úc Châu * Kính chào mừng Chư Tôn Đức, Bạn Đọc gần xa. Nam Mô A Di Đà Phật. * Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật Trang Nhà Quảng Đức, Melbourne, Úc Châu * Kính chào mừng Chư Tôn Đức, Bạn Đọc gần xa. Nam Mô A Di Đà Phật. * Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật Trang Nhà Quảng Đức, Melbourne, Úc Châu * Kính chào mừng Chư Tôn Đức, Bạn Đọc gần xa. Nam Mô A Di Đà Phật. * Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật Trang nhà › Truyện Tích Trang Nhà Quảng Đức English Giới Thiệu Thông Báo Thư Ngỏ Ban Biên Tập Trang Nhà Quảng Đức Lịch Sinh Hoạt tại Tu Viện Quảng Đức Hoạt động của Tu viện Đường đến Tu viện Tác giả đóng góp Website liên kết Quảng Đức Tu Viện Quảng Đức Kỷ Yếu 20 Năm (1990-2010) Thành Lập Tu Viện Quảng Đức Hình ảnh Thơ Câu đối chúc mừng Nhạc Bồ Tát Quảng Đức GĐPT Quảng Đức Tài Liệu Hình Ảnh Đức Phật Phật Đản Phật Thành Đạo Chư Tổ Sư Đức Phật Bồ Tát Phật Học Phật Học Cơ Bản Sách Pháp luận Triết Học Phật Giáo Giáo Trình Phật Học Phật Giáo & Khoa Học Phật Giáo và Thời Đại Phật Giáo và Tuổi Trẻ Phật Giáo và Xã Hội Phật Giáo và Văn Hóa Phật Giáo và Nữ Giới Kinh Pali Tạng Hán Tạng Đại Tạng Kinh Tiếng Việt Giảng Giải Kinh Điển Luật Luật Tạng Nam Truyền Luật Tạng Bắc Truyền Luận Luận Tạng Nam Truyền Luận Tạng Bắc Truyền Thư Viện Thư viện sách Thư viện ảnh Thư viện PPS Thư Viện PDF Thư Viện Video Thư Viện Sách Nói Tin tức Úc Châu Việt Nam Thế Giới Tự Viện Chùa Việt Quốc Nội An Giang Bắc Thái Bà Rịa Vũng Tàu Bến Tre Bình Dương Bình Định Bình Phước Bình Thuận Cần Thơ Đaklak Đồng Nai Đồng Tháp Gia Lai Hà Tây Hà Nội Hà Tĩnh Hải Hưng Hải Phòng Khánh Hòa Kiên Giang Kon Tum Lâm Đồng Lạng Sơn Long An Minh Hải Nam Hà Nghệ An Ninh Bình Ninh Thuận Phú Yên Quảng Bình Quảng Nam Đà Nẵng Quảng Ngãi Quảng Ninh Quảng Trị Sông Bé Sóc Trăng Tây Ninh Tiền Giang Thanh Hóa Thái Bình TP Hồ Chí Minh (Sài Gòn) Thừa Thiên Huế Trà Vinh Vĩnh Long Vĩnh Phúc Chùa Việt Hải Ngoại Ấn Độ Anh Áo Bỉ Canada Đài Loan Đan Mạch Đức Hoa Kỳ Hòa Lan Na Uy Népal Nga Nhật Nouvelle-Caledonie Phần Lan Pháp Tân Tây Lan Thụy Điển Thụy Sỹ Úc Đại Lợi Ý Indonesia Lịch Sử Tư liệu lịch sử Lịch Sử Phật Giáo VN Lịch sử Phật Giáo Thế Giới Lịch sử Việt Nam Phật giáo quốc tế Danh Lam Phật Giáo Đó Đây Nhân Vật Nhân Vật PG Thế Giới Nhân Vật Phật Giáo VN Truyện Tích Văn Hóa Nghi Lễ Ăn Chay Vu Lan Báo Hiếu Xuân Vạn Hạnh Văn Học Văn Học Thơ Ca Kịch Liễn Đối Nghệ Thuật Hội họa Thư Pháp Điêu Khắc Kiến Trúc Điện Ảnh Sân Khấu Nghệ Thuật Sống Đẹp Nhiếp Ảnh Từ Điển Từ Điển Phật Học Nếp sống đạo An Cư Kiết Hạ Các Khóa Tu Tập Phật Sự Khắp Nơi Hành Hương Thánh Tích Hội CSV Phật Học Khóa 4 Khóa 5 Gia Đình Phật Tử Lịch Sinh Hoạt 2013 Phân ưu, tưởng niệm Nếp Sống Đạo Tu Học Thiền định Pháp luận ngắn Sách Tịnh Độ Pháp Luận Sách Mật Tông Chết và Tái Sanh Phật Pháp Vấn Đáp Các Khóa Tu Học An Cư Kiết Hạ Tác Giả Âm Nhạc Xuân Phật Đản Vu Lan Hòa Tấu Nhạc Tổng Hợp Niệm Phật Pháp Thoại Bài giảng mp3 Ban Phát Thanh Hương Từ Bi Bé Thiện Hội Ca Sĩ Quang Minh Diễn đọc: Tường Dinh HT Thích Hộ Giác HT Thích Thiện Hoa HT Như Điển HT Thích Huyền Tôn HT Thích Quảng Ba HT Ajahn Chah -- Trọng Nghĩa và Mộng

Lan diễn đọc Kinh Đại Bát Niết-bàn Nguyên Minh Giới thiệu Tủ sách Phật pháp Rộng mở Tâm hồn Kinh Đại Bát Niết-Bàn Thuật ngữ Kinh Đại Bát Niết-bàn Tổng quan kinh Đại Bát Niết-bàn Về mái chùa xưa Vì sao tôi khổ? Ni sư Thích Nữ Kiến Nguyệt Giảng kinh Thủ Lăng Nghiêm - phần 1 Giảng kinh Thủ Lăng Nghiêm - phần 2 Tâm Diệu Tâm Minh Ngô Tằng Giao Thích Nguyên Tạng Chết an lạc, tái sinh hoan hỷ Chết và tái sinh Chương Trình Phát Thanh Cam Lồ Lễ Khai Mạc Khóa Tu Học kỳ 12 Luân hồi và tái sinh Nhân quả và nghiệp báo Pháp tu Bát quan trai Phật Ngọc & ước nguyện hòa bình thế giới Tường thuật Khóa Tu Học năm 2009 Vạn Hạnh xưa và nay (Diễn đọc: Trọng Nghĩa, Mộng Lan) Ý nghĩa luân hồi Ý nghĩa Phật đản Thích Nữ Chúc Hiếu Bài giảng video Chương Trình Phát Thanh Phật pháp nhiệm màu (video) Chương trình Ánh Sáng Phật Pháp Chương trình Phật Pháp Nhiệm Mầu Sách Nói Kinh Điển Giáo Lý Truyện Tích (Audio) Pháp Thoại (Audio) Chương Trình Phát Thanh Photos Tu Viện Quảng Đức Thư Viện Hình Ảnh Tưởng Niệm Chư Tôn Đức Quốc Nội Chư Tôn Đức Hải Ngoại Phân Ưu Danh Mục Khác Diễn Đàn Quan Điểm Tập San Phật Giáo Xây Chùa Đúc Tượng Từ Thiện Xã Hội Trang nhà Phật Giáo Đó Đây Bố thí, cúng dường Tu tập trong đời sống Hành Hương chiêm bái Tiệc Chay Gây Quỹ Web Cũ Liên Lạc LỊCH SH TVQĐ 2016 Sách Mới Mừng Xuân Bính Thân 2016 TT. Thích Tâm Phương , TT. Thích Nguyên Tạng Như Áng Mây Bay - Cuộc đời của Đại Lão Hòa Thượng Thích Đôn Hậu HT. Thích Đôn Hậu , Tâm Đức , Trần Quang Thuận , Cư Sĩ Tâm Huy Giai Phẩm Xuân Bính Thân (Chánh Pháp, số 51 , tháng 2 năm 2016) HT Thích Nguyên Trí , Cư Sĩ Vĩnh Hảo Nước Chảy Mây Trôi HT Thích Như Minh 08. Vì Hiếu Quên Thù 29/08/2011 05:03 (Xem: 546) Lược truyện tiền thân Đức Phật 01. Thái Tử Nhẫn Nhục Khải 02. Xá-Lợi-Phất Niết Bàn Trước Phật 03. Cắt Thịt Nuôi Cha Mẹ 04. Thiện Hữu và Ác Hữu 05. Hai Nhà Vua Hiền Đức 06. Chuyển Luân Thánh Vương 07. Vua Chuyển Luân Đảnh-Sanh 08. Vì Hiếu Quên Thù 09. Kẻ Ngu Hay Cãi 10. Chồn Cưới Công Chúa 11. Chim Phượng Hoàng 12. Nai Cứu Người 13. Quốc Vương Hữu Đức 14. Tể Tướng Đại Điển Tôn 15. Nhẫn Nhục Tiên Nhân 16. Người Đệ Tử Cuối Cùng

LƯỢC TRUYỆNTIỀN THÂN ĐỨC PHẬT

Hòathượng Thích Đức Niệm

PhậtHọc Viện Quốc Tế, California, 1998

Vì Hiếu Quên Thù

Một hôm trên pháp tòađang thuyết giảng về lý Nhân Quả, khi đề cập đến kiếp quá khứ, đức Phật nói vớiđại chúng rằng: Thuở đời quá khứ vô lượng kiếp có một nhà vua rất mực nhân từ,lấy điều nhân nghĩa hiền đức trị dân, nhờ vậy mà khắp nơi thanh bình lạcnghiệp, dân chúng trong nước mến phục đức vua, nên thường gọi vua làHiền-Vương. Lúc bấy giờ có vua nước lân bang vô cùng tham lam độc ác, bóc lộtdân lành, hành hạ trăm họ, tóm thâu của quý trong thiên hạ dồn vào kho tàng nhàvua. Vì vậy, đâu đâu trong nước của nhà vua ác độc kia cũng nghe thấy tiếng tathán oán hận. Nhân dân gọi vua đó là Ác-Vương.

Vua lân bang tham ácthấy nước của vị vua Hiền-Đức ngày một thanh bình giàu mạnh, dân chúng sốnghạnh phúc ấm no, mới nghĩ bụng rằng, từ lâu nghe nói vị vua Hiền-Đức

nầy chưatừng sát sanh giết hại mạng sống của ai. Nếu nay ta đem quân đánh chiếm thìchắc dễ dàng chiến thắng. Nghĩ như vậy rồi, Ác-Vương liền hội họp triều thần,trình bày kế hoạch xuất quân tấn công nước của vua Hiền-Đức. Quần thần văn võbá quan của Ác-Vương đều tán đồng ca tụng Ác-Vương là bậc vua anh hùng tài trí,dũng lược có tài cái thế an bang.

Nghe quân của Ác-Vươngtấn công xâm lăng nước mình, vua Hiền-Đức còn đang suy nghĩ tấn thối lưỡng nan,thì các đại thần tướng sĩ hợp nhau lại tâu vua rằng: "Tâu Bệ-hạ! Xin bệ hạlập tức ra lệnh xuất binh dẹp trừ quân giặc xâm lăng. Hiện nay trong triềukhông thiếu gì mưu sĩ tướng tài quân giỏi. Xin Bệ-hạ phải nghĩ đến sự an nguycủa quốc gia xã tắc và sự sanh tồn của muôn dân mà lập tức hạ chiếu chỉ cấp tốcxuất quân để diệt trừ giặc".

Vua Hiền-Đức nghĩrằng: "Nếu ta xuất quân thắng địch, thì sẽ gây ra quân ta và quân giặccảnh đầu rơi máu đổ, tạo điều đau khổ cho vợ con họ biết chừng nào. Còn nếu takhông xuất quân, thì dân tình sẽ tắm máu đào trong cảnh binh đao khói lửa, gâynên tang tóc khóc than ngút ngàn, bởi quân giặc hoành hành. Cho dù thắng haybại cũng chỉ vì ngôi vị đế vương của ta. Ta không thể nào nhẫn tâm làm việc nhưthế nầy".

Biết được ý nghĩ củavua Hiền-Đức, nên đã bao lần quần thần hội họp triều kiến khẩn thiết lạy xinnhà vua hãy cấp tốc ra lệnh xuất quân phản công để diệt trừ quân giặc xâm lăng.Nhưng nhà vua vẫn thái độ trầm buồn yên lặng. Quần thần tướng sĩ đều cho nhưvậy là điều sỉ nhục quốc thể, khinh thường quốc dân, nên họ tự động cùng nhauđồng tâm quyết chí tự điều khiển binh mã ra trận chống giặc. Riêng vua Hiền-Đứcbàn cùng thái tử rằng: "Ta không thể chứng kiến cảnh xương rơi máu đổ, chỉvì ngôi vị của cha con ta. Vậy cha con ta nên rời khỏi hoàng thành nầy. Mặc chokẻ giặc muốn chiếm nước chiếm ngôi, miễn bá tánh trăm họ tránh khỏi chết chóckhổ sở là cha an lòng rồi!"

Thế rồi, vua Hiền-Đứcvà thái tử cùng nhau lén ra khỏi hoàng thành, lẩn tránh lên núi cao rừng thẳmẩn cư. Vài hôm sau quân giặc tấn công chiếm thành, tiến thẳng vào cung điện nhàvua lục soát, nhưng không thấy vua Hiền-Đức đâu cả. Quân giặc cả giận truyềnlệnh: "Ai tìm bắt được hoặc chỉ chỗ ẩn cư của vua Hiền-Đức thì sẽ đượctrọng thưởng trăm ngàn lượng vàng và chức quan lớn". Lệnh nầy chẳng baolâu truyền khắp cả nước.

Sau khi rời khỏi hoàngcung đi ẩn vào chốn thâm sơn cùng cốc, vua Hiền-Đức ngày đêm tĩnh tọa suy tư sựđời: "Thế gian vô thường mộng huyễn, phú quý danh vọng phù du, quốc giahưng vong an nguy trong tấc bóng, mạng sống trong hơi thở. Chúng sanh vì sắctình danh vọng lợi lộc quyền uy, mà đời đời phải trôi lăn lặn hụp trong biểnkhổ luân hồi". Tư duy việc đời, rồi nghĩ đến thân phận bọt bèo, nên nhàvua suốt ngày sống trong chánh niệm thiền quán. Còn thái tử thì ngày ngày vàorừng tìm hoa trái để dâng cho vua cha độ nhựt. Vua và thái tử đã bắt đầu quenvới cuộc sống thanh đạm êm đềm, vui với cảnh thiên nhiên "cái thân ngoạivật là tiên trong đời".

Cuộc sống thanh tịnhbình thản trong chốn rừng già tịch mịch đã làm cho hai tâm hồn vua và thái tửan vui với những ngày chim kêu vượn hú, cây cỏ núi rừng, non nước trời mây; đêmđêm thả hồn với trăng sao, cõi lòng hòa cùng với bao la vũ trụ, quên hết chuyệnđời.

Cuộc sống ẩn dật củanhà vua lặng lẽ trôi qua như dòng suối mát, tưởng thế là đã yên phận. Nào ngờ,bỗng một hôm có người Bà-la-môn đến tìm gặp vua và nói: "Tôi là người đóikhổ không đủ cơm ăn áo mặc. Nghe lời truyền rao của vua Ác-Vương rằng: Ai kiếmđược Ngài thì sẽ được trọng thưởng trăm ngàn lượng vàng và được quan tước lớn.Vì lẽ sống, tôi không quản ngại cực khổ hiểm nguy, trải qua bao ngày tháng lặnlội đó đây để tìm Ngài, thì mãi đến hôm nay mới được gặp".

Vua Hiền-Đức nghexong, bình thản đáp: "Hiện nay ta không còn gì hết! Thôi thì ta vui lòngcho nhà ngươi cái thân mạng của ta đây, để nhà ngươi đem nộp cho tân vương thìsẽ được trọng thưởng, hưởng giàu sang, quan to chức lớn".

Nghe nhà vua Hiền-Đứcbảo thế, người Bà-la-môn rất đỗi vui mừng nhưng làm bộ than thở nói: "Vìhoàn cảnh chứ tôi nào có đành lòng làm chuyện nầy đâu!"

Vua Hiền-Đức từ hòanói với người Bà-la-môn: "Ngươi cứ nên làm theo ý định đã thúc đẩy ngươiđến đây tìm ta. Ta vui lòng xả bỏ thân nầy. Đời người sớm muộn, già trẻ gì rồicũng một lần chết. Sống mà có ích cho đời thì đáng sống. Còn sống mà không cóích cho đời thì cái sống đó có ý nghĩa gì đâu? Chết mà mà có ích cho ai đượcnhiều, thì ít nhất cái chết của ta cũng giúp được cho ngươi sẽ có đời sống tốtđẹp hơn. Đời người chỉ là một giấc mơ. Tất cả thế gian nầy đều là tạm bợ mộnghuyễn. Ngươi cứ tự tiện dùng thân mạng ta".

Người Bà-la-môn nói:"Nếu lòng từ bi của Ngài đã quyết, thì xin Ngài vui lòng theo tôi vào kinhthành để tôi hiến Ngài lên cho tân vương".

Nhà vua đôi lời từbiệt thái tử, rồi theo sau người Bà-la-môn để vào kinh thành. Thái tử kêu gàothan khóc, nhưng không dám làm phật lòng vua cha!

Vừa thấy vua Hiền-Đứctrong phong thái thản nhiên trước bệ rồng của mình thì lòng vua Ác-Vương rấtđỗi ngạc nhiên, không dấu nỗi vui mừng đắc ý và truyền lệnh trọng thưởng chongười Bà-la-môn, đồng thời ra lệnh lập tức giam vua Hiền-Đức vào ngục tối.

Sau khi nhốt vuaHiền-Đức vào ngục, Ác-Vương ra lệnh truyền rao cho dân chúng biết ngày xử tửvua Hiền-Đức bằng cách đốt sống. Dân chúng nghe tin nầy, ai nấy đều xúc độngrơi lệ khóc than như mất một bậc cha hiền. Việc gì đến rồi phải đến. Ngày đưavua Hiền-Đức lên dàn hỏa diễn ra nơi pháp trường. Dân chúng khắp nơi trong nướcthương tiếc đổ về pháp trường như nước lũ vỡ bờ, để mong được chiêm ngưỡng bậcquốc phụ của họ lần cuối.

Riêng về thái tử, saukhi vua cha rời rừng sâu theo người Bà-la-môn về triều, thì giả dạng làm ngườithợ săn chen lẫn trong đám thường dân đông đảo đến pháp trường. Trước khi bịchâm lửa hành quyết, vua Hiền-Đức ngước mắt nhìn trời thốt to lên mấy lời tâmhuyết cuối cùng: "Hỡi những người con hiếu thảo hãy noi gương cha mẹ

hiềnđức nhân nghĩa mà dùng Từ-Bi-Hỷ-Xả nhân hậu đối xử với mọi người. Nên lấy ânbáo oán, thì oan khiên sẽ tiêu diệt. Không nên lấy thù trả oán thì thù oán sẽchất chồng, mà kiếp kiếp sẽ phải chìm đắm trong vòng sanh tử trả vay. Hãy nhớnhững lời ta đây, hỡi những người con hiếu thảo!"

Sau khi vua Hiền-Đứcchết, thái tử trở lại núi rừng, nơi vua cha và thái tử đã từng sống qua nhữngngày tháng êm đềm thanh thoát, nhưng bây giờ đây chỉ còn lại kỷ niệm mà thôi.Thái tử một mình một bóng sống lặng lẽ với cỏ cây hoa lá thú rừng. Nhưng đôilúc thái tử nghĩ đến vua cha lòng trào dâng uất hận, quyết tìm cách báo thù.Những lúc ấy, hình ảnh của vua cha hiền từ thản nhiên ngồi trên dàn hỏa thốtlên những lời thống thiết cuối cùng lại hiện rõ về chiếm trọn tim óc của tháitử, làm cho lòng thái tử trở nên bình thản. Đã nhiều lần nỗi uất hận trào dângthúc dục như thế, nhưng thái tử đều khắc phục dằn lòng được. Có những đêm một mìnhmột bóng dưới ánh trăng thâu, nghĩ đến cái chết của vua cha, nghĩ đến sự tantành của cả một hoàng tộc, lòng thái tử xót xa bất an uất ức, khí xung thiênsôi sục trào dâng.

Thế rồi, vào một ngàykia, nỗi oán hận căm thù xâm chiếm lòng thái tử. Thái tử không còn có thể yêntâm tiếp tục sống trong chốn u tịch rừng già, nên rời bỏ chốn sơn lâm để giảdạng người thường dân lẩn vào chốn kinh thành quyết chờ dịp báo thù cha, đền nợnước cho hả dạ. Nhờ sẵn có bẩm tánh tài trí thông minh với sự khôn ngoan lịch thiệnkhéo léo, nên thái tử đã được người giới thiệu vào làm kẻ tôi tớ giúp việc chomột vị quan đại thần triều đình. Chẳng bao lâu, thái tử đã được phép gần gũi vịquan đại thần và được lòng tin cậy, xem như người tâm phúc, cho làm cận vệ săncóc hằng ngày. Vị quan đại thần rất đắc ý về người cận vệ tài ba lại chu đáocủa mình. Một hôm, nhân lúc cao hứng, quan đại thần hỏi: "Ngoài việc hằngngày con hầu cận bên ta, con còn có tài đặc biệt nào nữa không?"

Thái tử đáp:"Nghề nào con cũng có thể làm được. Nhưng đặc biệt là nghề nấu ăn thì concó khả năng và thích thú nhất".

Quả thật không sai,sau mấy lần nấu ăn, quan đại thần rất hài lòng về hương vị những món ăn do tháitử nấu. Từ đấy trở đi, quan đại thần lấy làm đắc ý, thường bày yến tiệc mời vuavà các quan đại thần trong triều. Đặc biệt, mỗi lần vua dự tiệc do thái tử đíchthân đầu bếp thì đều Ác-Vương tấm tắt khen thức ăn đặc biệt ngon. Nhờ sự khéotay, chẳng bao lâu tiếng khen về tài nấu ăn của thái tử được đồn khắp cả hoàngtriều.

Biết được ý vua muốnngười đầu bếp của mình, đồng thời vị quan đại thần nầy cũng muốn đẹp lòng vua,nên đã tiến cử thái tử để cho vua dùng. Nhà vua được người đầu bếp đặc biệtxuất sắc, nên rất đỗi hài lòng. Chẳng bao lâu, thái tử được nhà vua thương mếntin cậy, phong chức quan yến trù để coi việc ăn uống và yến tiệc cho vua. Nhờcách ăn nói khôn ngoan, với tài nấu thức ăn khéo léo, chẳng bao lâu thái tửđược vua xem như người tâm phúc, luôn luôn được gần gũi bên cạnh vua. Từ ngàyđược hôm sớm hầu cận chăm sóc thức ăn cho Ác-Vương, thái tử lại càng tỏ ra tếnhị khôn khéo hiền hậu chân thật, nên Ác-Vương vô cùng thương mến tin cẩn.

Một hôm Ác-Vương bảothái tử chuẩn bị thức ăn để cùng vào rừng săn bắn. Trong lúc Ác-Vương hứng thúmải mê đuổi theo một con nai, nên bỏ đoàn tùy tùng cách xa phía sau. Chỉ cóÁc-Vương và thái tử đuổi theo nai lạc sâu vào rừng già. Đến trưa, Ác-Vương quámệt mỏi nằm nghỉ dưới gốc cây, trao bảo kiếm cho thái tử cầm giữ. Dưới bóngmát, gió rừng phảng phất hiu hiu, hương rừng thoảng nhẹ, Ác-Vương gối đầu lênbắp vế của thái tử ngủ say lúc nào không hay.

Trong lúc đó, thái tửnghĩ rằng: "Giờ đây kẻ thù đã nằm trong tay ta rồi!" Thái tử rút gươmđịnh chém Ác-Vương. Nhưng ngay khi đó, lời trăn trối của vua cha vang vọng sốngdậy nơi lòng: "Hỡi những người con hiếu thảo! Không nên lấy oán trả oán,thì oán sẽ diệt dứt ... " Rồi thái tử lại nhè nhẹ tra thanh kiếm vào vỏ.Ba lần rút kiếm ra định chém đầu Ác-Vương. Nhưng ba lần hình ảnh của vua chaHiền Đức hiện rõ về trong tâm thức với lời trăng trối thống thiết trước khichết trên dàn hỏa đỏ rực, làm cho thái tử ngừng tay.

Ác-Vương giựt mìnhtỉnh giấc hoảng hốt kêu to trong giọng nói kinh hoàng, đôi mắt trân trân nhìnthái tử nói: "Vừa rồi trẫm chiêm bao thấy có người cầm gươm muốn giếttrẫm! Kinh khủng quá!"

Thái tử từ tốn lễ độthưa: "Tâu Bệ-hạ! Có lẽ bệ hạ vì quá mỏi mệt, nên ngủ chiêm bao thế thôi.Có hạ thần đây rồi, ai mà dám hại Bệ-hạ! Xin Bệ-hạ cứ yên tâm".

Ác-Vương nghe ngườiđầu bếp tâm phúc của mình nói thế, lấy làm yên lòng rồi năm ngủ tiếp. Nhưngchẳng bao lâu, nhà vua lại giựt mình hoảng hốt thốt lên: "Trẫm chiêm baothấy có người rút gươm muốn giết trẫm!" Đến lần chiêm bao thứ ba, Ác-Vươngquá kinh hãi về giấc mộng khủng khiếp, nên ngồi chỗi dậy kể cho thái tử nghe:"Trong giấc chiêm bao, trẫm thấy rõ thái tử con vua Hiền-Đức rút gươm muốnchém ta! Lạ thật! Tại sao chỉ trong thời gian ngắn, mà trẫm đã ba lần chiêm baogiống nhau như thế nầy?" Ác-Vương rất đỗi lo âu cho mệnh hệ của mình.

Thái tử thấy thái độcủa Ác-Vương bàng hoàng khủng hoảng, động mối từ tâm, không còn muốn che dấunỗi lòng sâu kín đã ấp ủ từ lâu, liền bày tỏ tự sự với Ác-Vương: "TâuBệ-hạ! Bệ-hạ có biết chăng? Con của tiên vương Hiền-Đức chính là hạ thần đây!Trong khi Bệ-hạ mỏi mệt say mê trong giấc ngủ, hạ thần đã ba lần rút gươm toanmuốn chém đầu Bệ-hạ để trả thù cho Phụ-vương. Nhưng nhớ lại lời phụ vương củahạ thần khi bị đưa lên dàn hỏa bức tử, trước khi nhắm mắt, người còn thốngthiết căn dặn: "Hỡi những người con hiếu thảo! Không nên lấy oán báo oán,oán sẽ chất chồng. Nên lấy ân trả oán, thì oán sẽ dứt diệt ..." Do vậy màhạ thần đã dừng tay. Và sáng nay, khi mải mê rượt đuổi nai, hạ thần cố ý làmcho Bệ-hạ lạc vào rừng sâu, chứ đâu phải hạ thần không biết lối ra! Hạ thần đãcó những việc lỗi lầm như thế, xin Bệ-hạ tùy ý xử phạt".

Ác-Vương nghe thái tửthuật xong, rất đỗi xúc động phán rằng: "Ta rất khâm phục tiên vương làbậc nhân đức.Ta rất xúc động quý mến khanh là kẻ chí hiếu đáng nêu gương chođời noi theo. Còn so lại ta đây, thật quả là kẻ quá tham ác tàn nhẫn. Giờ đâyta hiểu rõ điều thiện lẽ ác rồi. Đúng lúc ta vui lòng đền tội để giải nỗi oankhiên khổ tâm thầm

kín của khanh bấy lâu".

Nghe qua những lờinầy, thái tử quá xúc động quỳ khóc trước mặt Ác-Vương, rồi ngước mặt lên trờiphát nguyện những lời thống thiết: "Giữa Bệ-hạ và tiểu thàn nầy kể từ naytrở đi không còn thù hận gì nửa. Xin Trời Đất và Phụ-vương chứng cho lòng thànhcủa con!"

Ác-Vương cảm động nắmlấy tay của thái tử rưng rưng rơi lệ, nghẹn ngào thốt không nên lời. Thế rồihai người, Ác-Vương và thái tử cùng nhau ra khỏi rừng già, thì thấy đoàn tùytùng đều lộ vẻ lo âu cho nhà vua, họ đã chờ đợi nhà vua từ lúc nào.

Ác-Vương hướng về đámquần thần tùy tùng nói lớn: "Các khanh hãy nghe đây! Hôm nay ta muốn chocác khanh biết một điều tối quan trọng. Các khanh có biết thái tử con của tiênvương Hiền-Đức giờ nầy đang ở đâu không?"

Mọi người đều ngơ ngácnhìn nhau trước câu hỏi bất ngờ của Ác-Vương. Thì trong đám tùy tùng có một đạithần bước ra quỳ gối tâu rằng: "Tâu Bệ-hạ! Khi hành quyết hỏa thiêu vuaHiền-Đức, thì thái tử con của vua ấy đã thất kinh hồn vía chạy lạc mất cho đếnnay, không còn biết tông tích ở đâu nữa cả".

Ác-Vương xoay lại nắmlấy tay thái tử giơ cao lên hướng về mọi người mà phán to rằng: "Đây chínhlà thái tử con của tiên vương Hiền-Đức. Đúng là một người con chí hiếu, một bậctrung thần nhân hậu, không trả thù, mà lấy ân báo oán. Nhờ đức tánh trung hậuquân tử đó, nên ta còn được sống mà gặp lại các khanh nơi đây. Nếu không, ta đãrơi đầu nơi rừng sâu, đâu còn có cơ hội gặp lại các khanh nữa. Nay ta quyếtđịnh trả nước lại cho thái tử và làm lễ đăng quang để thái tử lên ngôi kế vìtiên vương Hiền-Đức. Từ đây hai nước kết giao thân hữu".

Trước lời tuyên bố bấtngờ của Ác-Vương, quần thần ngơ ngác ngạc nhiên. Sau đó, thái tử được suy tônlên ngôi vua, dân chúng cả nước vạn triệu người như một hân hoan khấp khởi vuimừng, âu ca lạc nghiệp.

Giảng xong câu chuyệntiền kiếp trên đây, đức Phật hướng về đại chúng nói rằng: "Vị Ác-Vương ởthời quá khứ kia chính là Đề-Bà Đạt-Đa. Còn vị thái-tử trung hiếu kia là tiềnthân của A-Nan. Vị vua Hiền-Đức thời quá khứ đó chính là tiền thân của Thích-CaNhư-Lai đây vậy".

Gửi ý kiến của bạn Tắt Telex VNI Tên của bạn Email của bạn Trang sau Nguồn Sử Việt Danh Nhân (thi hóa) 01/02/2016 09:01 (Xem: 195) HT.Thích Giác Lượng “Đế Minh” là cháu ba đời Vua“Thần Nông”tuần thú, chuyển dời phương nam Đến núi Ngũ Lĩnh, (Hồ Nam) (1) Gặp nàng “Tiêngiới” lấy làm hân hoan Kết duyên chồng vợ vẹn toàn Sinh con: “Lộc Tục” hiền ngoan nhất đời “Đế Minh” quyết định truyền ngôi Đọc thêm Khi Dì Trang Niệm Phật 31/01/2016 12:04 (Xem: 312) Cư Sĩ Nguyên Giác Dì Trang là em của má tôi. Nếu không kể bên phía má, tôi có thể gọi dì bằng vai thấp hơn. Đơn giản, ba tôi là chú của chồng dì Trang. Khi ba tôi rời Hà Tĩnh để vào Nam, vào một thời xưa lắm, nghĩa là nói kiểu dân gian là năm một ngàn chín trăm gì đó, có dẫn theo một người cháu. Đọc thêm Câu Chuyện Nhân Quả: Người Xiên Cá, Cá Móc Người 30/01/2016 10:08

(Xem: 549) Quả Khanh , Hạnh Đoan Có một y viện huyện thuộc vùng cao nguyên Thái Lan, do giao thông bất tiện nên bệnh nhân phải đi từ sáng sớm đến bệnh viện để khám và kịp quay về nhà trước khi trời tối. Đọc thêm Vết Son ơi, Quên Nhau Là Chuyện Khó 20/01/2016 09:44 (Xem: 239) Cư Sĩ Nguyên Giác Xin có vài dòng tâm tư nơi đây. Truyện này có một tựa đề rát là phim bộ Hàn Quốc. Tác giả đã nghĩ tới các tựa đề khác cho nhẹ nghiệp tình -- thí dụ như "Tay Ai Chưa Nắm Một Lần" hay "Dây Chuông Ai Níu Bên Trời" – thì lại rất là cải lương, và chẳng hấp dẫn tí nào. Truyện này có thể có vài dị bản khác nhau. Nguyên khởi là viết cho Báo Xuân Việt Báo theo nhu cầu phải có chất lãng mạn thế gian. Cùng lúc, gửi cho nhà thơ Kinh Bắc để đăng trên ấn bản xuân tạp chí Suối Nguồn (của Trung Tâm Dịch Thuật Hán Nôm Huệ Quang), với lời dặn dò rằng xin nhà chùa tùy nghi sửa đổi, cắt bớt, hay thêm vào sao cho phù hợp với chánh pháp. Đọc thêm Khỉ và Cá Xấu (truyện thơ) 15/01/2016 17:37 (Xem: 379) Tâm Minh Ngô Tằng Giao Ngày xưa ở tại ven sông Có chàng khỉ sống ung dung một mình Mạnh sức lực, lớn thân hình Thêm tài nhảy nhót tài tình kể chi. Giữa sông có đảo đẹp kia Bao nhiêu cây cối rậm rì xanh tươi Trái cây ngon ngọt khắp nơi Nào hồng, nào chuối chào mời khỉ ta. Từ bờ tới đảo khá xa May thay có đá nhô ra giữa dòng Đọc thêm Nước Chảy Mây Trôi 13/01/2016 07:22 (Xem: 548) HT Thích Như Minh Việt nam nước tôi có chiều dài lịch sử thăng trầm trãi qua nhiều thời kỳ chống giặc ngoại xâm để giữ vững và mở rộng biên cương tổ quốc. Rồi qua hơn ba thập niên kể từ năm 1945 đến năm 1975 của thời hiện đại lại thêm một lần nữa Tổ quốc ngập chìm trong khói lửa chiến tranh tương tàn mà cho đến tận ngày nay vết thương vẫn chưa chữa lành bởi vì người ta nhân danh chủ nghĩa này lý thuyết nọ là những ý thức hệ ngoại lai. Đọc thêm Ai Lao - sông núi chân tình 18/12/2015 20:11 (Xem: 333) TT. Thích Đồng Văn Mỗi chuyến đi đều có mỗi nhân duyên khác biệt. Chuyến đi Ai Lao lần nầy của ba huynh đệ: tôi, thầy Hạnh Giới và chú Hạnh Tuệ cũng có nhân duyên thật là đặc biệt. Thông thường chương trình của Thượng Tọa Phương Trượng được sắp đặt trước một năm, năm nay chúng tôi sang Úc với Thượng Toạ thời gian ba tháng, từ đầu tháng 10 đến đầu tháng 1 năm 2004. Chuyến đi nầy sẽ ghé Bồ đề Đạo tràng, vì thương quý thầy cô học tăng Việt nam, sinh viên trường Đại học Delhi, Thượng Toạ sang thăm Ấn độ mỗi năm một lần, để quý vị có cơ duyên được gần gũi, được nghe những lời huấn từ của Thượng Toạ và được tu tập bù lại phần lớn thời gian sống đời lưu học sinh, không chùa, phải ở ký túc xá sinh viên hoặc ở nhà trọ. Đọc thêm Bài học từ cuộc đời của cậu bé Lucky 17/12/2015 04:36 (Xem: 327) Nguyên Minh Ai cũng có những câu chuyện trong cuộc đời của mình. Có câu chuyện theo thời gian ta đã quên, nhưng cũng có câu chuyện làm cho ta nhớ mãi. Và khi ta kể ra, có người cho đó là vớ vẩn nhưng nó lại làm ta thay đổi cách nhìn, cách sống của mình. Câu chuyện cuộc đời của cậu bé Lucky đã trở thành một trong những câu chuyện huyền thoại của cuộc đời tôi. Vào một buổi sáng mùa đông lạnh giá, đó là ngày thứ 4, tôi ra mở cửa để đón chào ngày mới. Hôm nay ngày mới chào đón tôi bằng một chú mèo con mới sinh mà mẹ nó bỏ rơi trước cổng nhà đứa cháu. Dù đã được báo trước nhưng tôi không khỏi ngỡ ngàng trước hình dáng của một chú mèo sơ sinh. Người ướt sũng và tím tái. Chú được đựng trong một chiếc hộp giày và quấn trong một chiếc chăn. Tôi vội vàng đi lấy thêm những chiếc khăn khác để cuốn vào người cho bé.

Đọc thêm Con Khỉ và Quả Táo Gỗ 17/12/2015 04:23 (Xem: 694) Thích Tánh Tuệ Trong khu rừng kia có một con khỉ rất hạnh phúc. Nó tìm ăn những trái cây ngọt lịm khi đói và nằm nghỉ ngơi khi mệt. Một ngày, con khỉ đang lang thang bìa rừng thì thấy một ngôi nhà... Trong ngôi nhà nhỏ bé đó, nó thấy một cái bát to đựng toàn táo, những quả táo tuyệt đẹp. Con khỉ liền trộm lấy một quả và chạy thật nhanh trở lại khu rừng. Đọc thêm Giáng Sinh vui vẻ 16/12/2015 11:17 (Xem: 323) Tâm Minh Ngô Tằng Giao "Ta sẽ không khi nào quên được con đâu," ông lão nói lầm bầm. Mấy giọt nước mắt chảy xuống lăn trên đôi gò má đầy nếp nhăn của ông. "Ta già mất rồi. Ta nào còn có thể lo gì cho con được nữa!" Chú chó nghiêng đầu qua một bên và ngước mắt nhìn lên ông chủ. Chú chó khẽ sủa: "Gâu gâu! Gâu gâu!" Chú ngoe nguẩy cái đuôi, chú muốn biết xem ông chủ của chú đang tính làm chuyện gì đây.

"Ta không thể lo được cho chính bản thân ta, làm sao mà ta còn lo chi nổi cho con nữa!" Ông lão ôm ngực lên cơn ho liên tục. Ông rút ra một chiếc khăn tay và đưa lên mũi hỷ thật mạnh. "Ta sắp phải tới xin ở trong nhà dưỡng lão mất rồi, đâu có thể đem con theo được. Con biết đó ở trong cái nhà người già này người ta có cho nuôi chó đâu!" Đọc thêm Trang sau

Nguyện đem công đức này, trang nghiêm Phật Tịnh Độ, trên đền bốn ơn nặng, dưới cứu khổ ba đường, nếu có người thấy nghe, đều phát lòng Bồ Đề, hết một báo thân này, sinh qua cõi Cực Lạc. May the Merit and virtue,accrued from this work, adorn the Buddhas pureland,

Repay the four great kindnesses above, andrelieve the suffering of those on the three paths below,

may those who see or hear of these efforts generates Bodhi Mind, spend their lives devoted to the Buddha Dharma,

the Land of Ultimate Bliss.

Quang Duc Buddhist Welfare Association of Victoria Tu Viện Quảng Đức | Quang Duc Monastery Senior Venerable Thich Tam Phuong | Senior Venerable Thich Nguyen Tang Address: Quang Duc Monastery, 105 Lynch Road, Fawkner, Vic.3060 Australia Tel: 61.03.9357 3544 ; Fax: 61.03.9357 3600 Xin gửi Xin gửi bài mới và ý kiến đóng góp đến Ban Biên Tập qua địa chỉ: quangduc@quangduc.com , tvquangduc@bigpond.com

Giới Thiệu Lịch Sinh Hoạt tại Tu Viện Quảng Đức Tác Giả Đóng Góp Website Liên Kết Quảng Đức Tu Viện Quảng Đức Bồ Tát Quảng Đức Đức Phật Đức Phật Phật Đản Phật Thành Đạo Phật Học Phật Học Cơ Bản Triết Học Phật Giáo Phật Giáo & Thời Đại Kinh Pali Tạng Hán Tạng Giảng Giải Kinh Điển Thư Viện Thư Viện Sách Thư Viện Ảnh Thư Viện Video Thư Viện Sách Nói Tự Viện Chùa Việt Quốc Nội Chùa Việt Hải Ngoại Lịch Sử Lịch Sử Phật Giáo VN Phật Giáo Quốc Tế Nhân Vật Nhân Vật PG Thế Giới Nhân Vật Phật Giáo VN Truyện Tích Văn Hóa Nghi Lễ Ăn Chay Vu Lan Báo Hiếu Xuân Vạn Hạnh Văn Học Thơ Ca Văn Học Từ Điển Từ Điển Phật Học Nếp Sống Đạo Phân Ưu, Tưởng Niệm Nếp Sống Đạo Nghệ Thuật Sống Đẹp Tu Học Thiền Tông Tịnh Độ Mật Tông Chết & Tái Sanh Âm Nhạc Xuân Phật Đản Vu Lan Pháp Thoại Bài Giảng MP3 Bài Giảng Video

Chương Trình Phát Thanh Danh Mục Khác Diễn Đàn Quan Điểm Từ Thiện Xã Hội Nghệ Thuật Sống Đẹp Tiệc Chay Gây Quỹ Nghệ Thuật Hội Họa Thư Pháp Điêu Khắc Kiến Trúc Điện Ảnh Sân Khấu Nhiếp Ảnh Copyright © 2016 quangduc.com All rights reserved

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.